

Kdo jsme? Kdo jsem?

V dětství si matně pamatuji na jednu básničku. Nevím, kdo ji napsal, nevím už, jak celá zní (kdo by to našel, ať dá vědět :-). Ale pamatuji si, jak se v ní malá holčička ptá: Kdo vlastně jsem:

Maminka mi říká smíšku,
táta zase hrdopýšku, ... (?)

Malá holčička dostává od každého jiné jméno a tak vlastně neví, kdo je. Toto se ale stává každému, i dospělému, že někdy vlastně ani nevíme, kdo jsme.

Abychom však nebloudili ve tmách, tak Boží slovo nám dává jedno pěkné pohlazení. Jsme ti, kdo jsou "*Milovaní!*" A to není ještě všechno. Jsme: *Božími dětmi.*

Toto je dobré si připomínat. Jsme Boží děti. Proč? Protože ten, kdo ví, kým je, se podle toho také chová. Když mi někdo bude stále říkat, že jsem darebák a není na mě nic dobrého, potom se skutečně na všechno vykašlu a budu darebačit. Když mi někdo bude stále trpělivě opakovat, že jsem šikovný a dobrý člověk, budu se snažit tímto být. Bůh nám tedy říká ústy apoštola Jana: "*Milovní, už teď jsme Boží děti*" (1 Jan 3, 2). Toto by nás mělo přimět jimi skutečně chtít být.

Dnes slavíme slavnost Všech svatých. Je to slavnost vítězství všech, kteří přijali toto Boží slovo. Je to také naše slavnost, slavnost Božích dětí, protože k nim můžeme patřit. Chválová skupina Braňa Letka zvaná Lamačské chvály ráda hraje i dospělým tuto písničku (nelekněte se, je ve slovenštině). Poslechněme si ji a zazpívejme o sobě, kdo vlastně jsme:

Jsem tvojou ovečkou,
malou a voňavou,
čistou a radostnou,
tebou lúbenou.

Já milujem Krála a on lúbi mňa...

(<https://www.youtube.com/watch?v=P8IONzx0tcU>)

Přejme si být Božími dětmi ve všem, co děláme. Když ráno vstaneme, udělejme kříž a řekněme: **Jsem Božím dítětem.** Když si potom sedneme k jídlu, zase udělejme kříž a řekněme: **Jsem Božím dítětem.** Když se jdeme učit a zasedneme k počítači, opět udělejme kříž a řekněme: **Jsem Božím dítětem.** Když si jdeme hrát, nebo když budeme začínat jakoukoli další činnost, opět si řekněme: **Jsem Božím dítětem.** Každá činnost - ranní vstávání, jídlo, učení, práce, hry, odpočinek a zvláště když pustíme televizi nebo ještě lépe internet: vždy tuto činnost začneme křížem a slovy: **Jsem Božím dítětem.** Když se nám něco nebude dařit, nebo když nás někdo nehezky nazve, o to více si řekněme: **Jsem Božím dítětem.** Potom tak snadno o tuto svou vymoženost, důstojnost Božího dítěte nepřijdeme a udržíme si radost a pokoj.

Svatí se Božími dětmi zcela stali, a proto nám mohou pomáhat svou modlitbou, abychom to nevzdali a šli až do ráje.